

ANTAVIANA

SOBRE CONTES DE PERE CALDERS

DAGOLL
DAGOM

i

JAUME
SISA

al teatre Romea

PRIMERA NOTÍCIA

Al pic de la primavera, va venir a veure'm un cosí de Galsworthy. Treballa a Manresa i està del tot integrat, fins i tot pel que fa a la cuina catalana.

Us porto un encàrrec de Galsworthy —digué.

Sento una feblesa especial per les meves criatures. Sempre que en sé alguna cosa, rebo la notícia amb simpatia i un creixent interès. "Home, l'estimat Galsworthy!", vaig exclamar. "Què se n'ha fet?"

Ja tenen tres fills, dos nois i una noia. Però no us vinc a parlar d'això...

El vaig fer passar a la sala i, després d'acomodar-lo i d'intercanviar uns preàmbuls banals, vaig preguntar-li què se li ofería, o sigui quin era l'encàrrec de Galsworthy del qual era portador.

— En resum —va respondre'm—, es veu que els vostres personatges han mantingut, al marge de la feina, una certa relació. S'escriuen, es telefonen i, a vegades, es visiten. El meu cosí m'ha explicat que de fa temps tenen el propòsit d'institucionalitzar aquest contacte social. Per exemple, reunir-se una vegada l'any en un sopar, o fer un aplec o una sortida campestre. Què sé jo! El cas és que fins ara no han aconseguit de lligar-ho...

— No m'estranya —vaig interrompre'l—. Els costarà molt. Els sentiments enganyen. Quan es trobin tots alhora no sabran què dir-se.

— Oh, doncs resulta que hi estan molt il·lusionats. Ja fa temps que hi treballen.

— Com? Preparant un àpat de germanor? Una ànada a Montserrat?

— No; es reuniran dalt d'un escenari i sembla que fins i tot ballaran plegats.

Em vaig desconcertar, no m'ho esperava gens. Va venir-me aquella sensació tan coneguda, dels pares que comproven que els fills se'ls escapen de les mans, i se'm va ocórrer una pregunta desesperada:

— ¿Que no se sentien prou units dins les pàgines d'un llibre, amorosament premuts per l'enquadrernació?

— El meu cosí diu que s'hi troben enxubats i que ells també tenen el dret d'esbargir-se.

— Però, què saben ells de taules i de proscenis?

— S'han assessorat degudament, els porta un grup professional molt responsable...

— I al so de quina música ballaran?

— Música d'en Sisa.

Confesso que jo havia fet la meua darrera pregunta amb una espurna de sarcasme, però la resposta del cosí de Galsworthy em va impressionar. Tot alçant-me de la butaca, vaig fer un parell de voltes per l'habitació, amb les mans agafades al darrera. És un gest habitual en mi quan tinc sorpreses grosses.

— I tot això (dit sigui sense propòsit de rebaixar-vos), ¿per què no m'ho ha vingut a dir el mateix Galsworthy?

— Està enfeinadíssim. Assaja una colla d'hores cada dia, deç de fa setmanes. Ja m'ha demanat que l'excusi.

"No canviarà mai, aquest home!", vaig murmurar, amb la indulgència que solem dedicar a les persones que ens són grates.

— Bé: gràcies per la novetat. Digueu a Galsworthy que m'apunto l'encàrrec i saludeu-lo de part meua.

— En realitat, l'encàrrec encara no us l'he donat.

Va butxaquejar i es va treure un telegrama.

— Va escriure als personatges mexicans, convidant-los a prendre part en la representació, i han respost amb aquest telegrama.

Me'l va allargar. Traduït de primera intenció, deia: "Impossible desplaçar-nos stop records senyor Calders stop desitgem sort tots".

Era d'agrair, i vaig dir-ho al meu visitant:

— És un desig estimable. La sort sempre ajuda... Ara: si m'ho haguessin consultat a mi, els hauria estalviat el tràmit, perquè jo ja sabia, sé, que els personatges mexicans no vindrien...

— El meu cosí és de la mateixa opinió. Però entre tots van acordar que no costa res de quedar bé.

— Sí, això sí.

Hi havia poca conversa i el visitant va anar-se'n, tot dient-me que ens veuríem el dia de l'estrena. Era un home més aviat tímid i, al peu de la porta, es va posar a tractar-me de vostè. Amb ganes d'afalagar-me, sense aconseguir-ho del tot, em digué:

— I ja ho sap: disposi i a manar. Si algun dia té un buit en una de les seves històries, compti amb mi. No em faria res de sortir-hi.

PERE CALDERS

actors

Juan Lluís Bozzo

Montse Guallar

Miquel Periel

Pepe Rubianes

Anna Rosa Cisquella

Mar Targarona

Berti Tóvies

Senyor del gramòfon, Abel, Senyor
Calders, Home, Ernest, Clown.

Arlequí, Dona embarassada, Tessa,
Isabel, Enric Espol.

Senyor ric, Lladre, Funcionari, Pare
Noël, Clown.

Lladre ric, "Hedera Helix", Eudald,
Depa Carel.li, Domador.

Minyona, Àvia, Portera, Maria
Montserrat, Ballarina.

Eva, Veïna, Mare, Fada, Àvia, Angel
de la Consciència, Gitana.

Adam, Galsworthy, Lampista, la Hie-
na, Clown.

tècnic de llum i so

Claudi Sierra

musics

Eduardo Lamour

Guitarra, cors i percussió.

Jordi Nicolau

Saxo i flauta.

Xavier Riba

Violí, mandolina, cors i percussió.

Jaume Sisa

Vent, guitarra i varietats.

Jordi Vilaprinyo

Piano i teclats.

escenografia

Isidre Purnés i Montse Amenós

coreografia

Agustí Ros

música

Jaume Sisa

dramaturgia i direcció

Dagoll Dagom

programa ràdio

E. Delgado, Mª Gorgès i J. Poura

màgia

Cesar Moreno

disseny gràfic

CASTELLS PLANAS de Cardedeu

gerència

carrer de baix, 10
cardedeu

tel·l. 846 1063
846 0051

Dagoll Dagom, c/ Girona,

37, 4ta, 4ª tel·l. 3172605

Adaptació dels llibres:

El primer arlequí

Tots els contes

Cròniques de la veritat oculta *Invasió subtil i altres contes*

L'adaptació teatral ha estat basada en els següents contes:

El primer arlequí

L'esperit guia

El principi de la saviesa

El testament de "La Hiena"

L' "Hedera Helix"

Quieta nit

La finestra

La consciència, visitadora social

En començar el dia

El desert

Els nens voladors

Raspall (programa de ràdio)

Feblesa de caràcter

Cada u del seu ofici (programa de ràdio)

Ganes de buscar-se-la

DAGOLL DAGOM, companyia de teatre, fou format a finals d'octubre de 1973.

El dia 28 de març de 1974 estrena a la sala Miriam de Barcelona, amb direcció de Joan Oller, el seu primer treball: *YO ERA UN TONTO Y LO QUE HE VISTO ME HA HECHO DOS TONTOS*, sobre poemes de Rafael Alberti. D'aquest muntatge se'n feren vint representacions per Catalunya, sis de les quals a la sala Villarroel, de Barcelona.

El segon muntatge, *NOCTURN PER A ACORDIÓ*, sobre textos i poemes de Joan Salvat Papaseit, dirigit per Joan Oller, amb música de Lluís Llach i la col·laboració de J.V. Foix i el pintor Vil·ladecans. Fou estrenat el 4 de juny de 1975 a l'Institut del Teatre, de Barcelona. Es representà més de seixanta vegades, pertot Catalunya, a la sala Villarroel i al Teatre Grec.

El tercer espectacle, *NO HABLARE EN CLASE*, fou estrenat el 25 de febrer de 1977, a l'Aliança del Poble Nou, amb textos del mateix Oller i de Josep Parramon.

Aquest muntatge constituí un èxit considerable de públic i de crítica, i es representà 265 vegades arreu de l'Estat espanyol, amb temporades fixes a Madrid, València, Barcelona i Ciutat de Mallorca.

El quart muntatge, *ANTAVIANA*, sobre contes de Pere Calders, fou estrenat el dia 27 de setembre de 1978, a la sala Villarroel. Fins ara *ANTAVIANA* ha fet temporada a Barcelona, València, Girona, Ciutat de Mallorca, Madrid, Múrcia, Castelló de la Plana, San Sebastián, Bilbao, Sevilla, i ha actuat en representacions úniques arreu de l'Estat espanyol, passant, de llarg, les 350 representacions. La crítica ha coincidit a assenyalar aquest muntatge com un dels més representatius del teatre català dels darrers anys.

DAGOLL DAGOM, una filigrana anomenada "Antaviana"

Joaquim Vila i Folch ("Avui")

"ANTAVIANA" es un hermoso espectáculo teatral.

José Antonio Gabriel y Galán ("Fotogramas")

"ANTAVIANA" deben verlo, además de los espectadores, los no habituales del teatro, que encontrarán en él la razón para amarlo.

Eduardo Haro Tecglen ("El País")

"ANTAVIANA", un éxito de arriba abajo, de los que hacen salir del teatro satisfechos.

Antonio Valencia ("Hojadel Lunes" de Madrid).

Es un acontecimiento teatral pleno, un festejo para los sentidos, una explosión poética de muchos quilates y un ejercicio de lenguaje estrictamente teatral que ha de admirar al público.

Moisés Pérez Coterillo ("La Calle").

... es una fantástica realidad que fascina al público, lo divierte y lo impulsa al uso de su imaginación.

Kim Vilar ("Guía del Ocio").

Pere Calders i el revolt imprevist de la realitat.

Xavier Fàbregas ("Avui").

El público, que llenó por completo el aforo de la noche del estreno, participó activamente en la creación del acto vivo de la creación, uno de los más bellos e inauditos que nunca he visto.

Josep Maria Loperena ("Mundo Diario").

"ANTAVIANA" es un espectáculo teatral absolutamente recomendable.

J. A. Benach ("El Correo Catalán").

Lo cierto es que, desde el comienzo del espectáculo, el público se siente atraído, más y más... El resultado está a la vista: un espectáculo bello y gratificador...

P. Espinosa Bravo ("Diario de Barcelona").

... un espectáculo rebosante de hallazgos expresivos, ritmado con tacto y elegancia, original y bellísimo...

Martí Farreras ("Destino").

La noche en que salió el Sol

"ANTAVIANA", digámoslo sin reservas, es una gozada. Es el primer gran espectáculo de la temporada y mucho me temo que de muchas temporadas.

Marcos Ordóñez ("Fotogramas").

... el grupo "Dagoll-Dagom" ha puesto en pie este magnífico "ANTAVIANA" que recibe el título de uno de los "sketchs".

Pedro Barea ("Deia"). Euzkadi.

Todo el magnífico espectáculo —porque justo de esto se trata— se ofrece en un alarde continuado... Mucho público —joven en su mayoría— interesado y maravillado, aplaudió a rabiar al final, porque acababa de ver un buen espectáculo.

Ruiz Company ("Levante"). Valencia.

"ANTAVIANA", un bellísimo espectáculo del grup Dagoll-Dagom.

Pere de Olaguer ("Tribuna").

La noche del estreno, cuando acabó la representación, los gestos del público eran de admirado estupor ante lo que habían visto... Un teatro jovencísimo, inteligente y sumamente original...

Ricardo Bellver ("Las Provincias") Valencia.

Esta obra es una auténtica maravilla. Inteligente y original obra con un montaje exquisito, alegremente jovial, burbujeante como vino espumoso, casi a ritmo de ballet.

Tales ("Última Hora") Palma de Mallorca.

"ANTAVIANA" muestra lo pequeño de la existencia humana y lo eleva a la categoría de fundamental.

M.A.M. ("Triunfo").

Dos horas de placer ininterrumpido, de encanto teatral.

López Sancho ("ABC").

Un gran espectáculo que cal veure.

Martí Farreras ("Tele/Expres").

"la Caixa" Cada dia més a prop.

Més de 600
oficines unides
per teleprocés
al vostre servei.

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

